

Kære børn i 1.c

I dag er det d. 14. december. Nu er der altså ikke mange dage til, det er juleaften. Præcis 10 dage i dag. Jeg kan næsten ikke vente. I går var det d. 13. december, Lucia-dag. Måske har du set et Lucia-optog. Da der ikke var Corona i Danmark, så kunne I måske se Lucia-optog på skolen. En flok børn i hvidt tøj går med lys i hænderne i en lang række igennem skolen og synger Lucia-sangen. "Nu bæres lyset frem, stolt på din krone." På Julemandens gård her på Grønland havde vi Lucia-optog i går. Alt lys var slukket, og de ældste nissebørn gik i en lang række igennem gården - med lys i hænderne - imens de sang. Hvem var Lucia, spørger I måske. Hun var en gavmild og god pige, som boede i Italien på en ø, der hedder Sicilien, for 1700 år siden. Hun var kristen, og det måtte man ikke være dengang, for det var romerne, der bestemte på Sicilien, og de var ikke kristne. Lucia delte mad ud til de fattige og gjorde gode gerninger. En dag havde hendes forældre bestemt, at Lucia skulle giftes med en mand, som hun slet ikke kunne lide. Hun sagde nej. Manden blev så vred, at han fortalte romerne, at Lucia var kristen, så hun kom i fængsel, og her døde hun. Navnet Lucia betyder "lys", og lys er en dejlig ting. Vi mindes Lucia hvert år d. 13. december ved at lave et lys-optog og synge den smukke sang. Jeg har sat teksten her på bagsiden. Måske kan I synge den? Jeg skulle hilse fra Julemanden og sige, at I skal passe godt på hinanden. Julemanden elsker, når børn gør gode gerninger. Måske kan I finde på nogle gode gerninger, I kan gøre for at gøre andre mennesker glade.

Nu må jeg altså videre. Jeg har så meget, jeg skal nå i dag. Kanen skal males, rensdyrene skal fodres, gaverne skal gøres klar. Der er kun 10 dage til jul.

Kærlig hilsen Julius Nissen

Nu bæres lyset frem
stolt på din krone
rundt om i hus og hjem
sangen skal tone
//:Nu på Lucia-dag
hilser vort vennelag
Santa Lucia, Santa Lucia://

Her ved vor ønskefest
sangen skal klinge
gaver til hver en gæst
glad vil du bringe.
//:Skænk os af lykkens væld
lige til livets kvæld
Santa Lucia, Santa Lucia://

Kære børn i 1.c

I dag er det d. 15. december. Jeg skal bruge hele dagen på at skrive julekort.

Skriver I måske julekort hjemme hos jer? Ikke så mange mennesker gør det mere. Men da jeg var nogle få år yngre, for 30-40 år siden, skrev rigtig mange mennesker over hele verden et postkort til deres venner og familie her i december. Julepostkortene havde fine billeder af nisser eller af julemanden. Måske et juletræ eller et julelys? Man skrev en kærlig hilsen med sin fineste kuglepen med et ønske om en god jul og et godt nytår. Og så satte man altid et julemærke på sammen med frimærket.

Julemærkerne var et frimærke, som man kun kunne købe til jul og som var beregnede til at sætte på julekortene. Det første julemærke kunne man købe i Danmark i 1904. Det var en dansk postmester, som hed Einar Holbøll, der opfandt julemærket. Einar ville gerne hjælpe børn, som havde det svært, og derfor fandt han på at sælge et julefrimærke. Alle pengene, som folk betalte, skulle gå til at hjælpe børn, som havde det svært.. Dengang i 1904 var det til børn, som havde en lungesygdom, der dengang var ret farlig. Den hed tuberkulose. Hvis man fik tuberkulose, måtte man på hospitalet eller på et sanatorium. Pengene fra de første julemærker gik til et sanatorium i Kolding, hvor børn med tuberkulose blev indlagt for at få det bedre. I dag går pengene især til børn, som har det svært. Det er børn, som måske bliver drillet af deres klassekammerater, eller børn, som ikke har nogen venner og føler sig ensomme. De får hjælp til at få det bedre på et sted, der hedder "Julemærkehjemmet". Gad vide, hvorfor det hedder sådan?

Åh... Nu må jeg altså afsted. Jeg har så mange julekort, der skal skrives. Hav en virkelig dejlig dag. Kærlig hilsen Julius Nissen.

★ JULEN ★

19 04

Kære børn i 1.c

I dag er det d. 16. december. Der er ikke mange dage til jul. Jeg glæder mig rigtig meget, selvom vi har så frygteligt travlt i julemandens værksted. Vi skal jo forsøge at opfylde alle børns ønsker om julegaver. Det er sårme ikke nemt. Børn i dag får så mange gaver. Heldigvis har julemanden mange nisser til at hjælpe sig i værkstedet, så mon ikke vi når at blive færdige med dem alle?

Da min far var en ung nisse for 400 år siden, var der ikke mange, som fik gaver til jul. Det var kun de allerrigeste og vigtigste personer. Det var altid familiens far, der gav julegaver. Og man fik ofte en eneste gave pr. person. Moren fik måske en fin sølv-ske. Tjenerne fik æbleskiver eller fint brød i julegave. Og de var virkelig glade for det. For 200 år siden hang man gaver til alle i familien på juletræet. Det var små gaver, som ikke var så tunge. Måske var der også et par større gaver til børnene under træet. Det kunne være Noahs Ark i træ med masser af trædyr til. Måske fik drengene et sværd, og pigerne fik en dukkeseng. Det var fine gaver dengang. Men det var stadig kun de rigeste, der havde penge til at give deres børn så fine gaver. Havde man ikke så mange penge, fik man måske et par sokker eller en varm trøje, som mor selv havde strikket.

Først for 100 år siden begyndte man at pakke gaverne ind, så det var en overraskelse, hvad man fik. Pludselig blev gavepapir noget, som flere havde råd til at købe, og derfor syntes man også, det var helt OK, når børnene rev papiret af pakkerne, så det gik i stykker og bare skulle smides ud bagefter.

Jeg skulle for øvrigt hilse fra Julemanden og sige, at han virkelig er glad for, at I gør jer umage med at være søde ved hinanden her i december.

Hav en virkelig sjov dag sammen. Kærlig hilsen Julius Nissen.

Kære børn i 1.c

I dag er det d. 17. december. Det er en særlig dag i dag. Vi skal nemlig klippe julepynt til Julemandens store juletræ. Det er Juliane, der pynter træet, og vi får ikke lov at se det før d. 24. december, men træet er så stort, at der skal virkelig meget pynt til, så vi går altså i gang i dag.

I Tyskland så man første gang et grantræ inde i stuen, som var pyntet til jul. Det var simpelthen tyskerne, der fandt på det. Min far har fortalt om det. Han var med sin familie på besøg hos sin tyske fætter Heinz Nissen. Det er næsten 400 år siden. Min far troede ikke sine egne øjne. Inde i stuen stod et stort grantræ på træfod pyntet med glimmersager, papirroser, sukkersager og dukker. Tænk at man lavede julepynt af ægte sukker. Man pyntede også med æbler på træet. Og måske lavede man kræmmerhus, som husmor puttede pebernødder ned i, og så kunne man gå og dufte til dem hele juleaften. Der var den der julesang, hvor man sang: "Først skal træet vises, siden skal det spises." Tænk, hvis man spiste juletræet. Jeg tror altså ikke, gran smager særlig godt, men jeg har aldrig smagt det. I virkeligheden var det jo heller ikke grantræet, man skulle spise. Når man sang, at træet skulle spises, så mente man, at PYNTEN på træet skulle spises.

Nå, men jeg må tilbage til julepynten. Juliane vil have stjerner og hjerter på sit juletræ i år, og de må KUN være røde og hvide. Det er svært at flette stjerner, for jeg har lige lært det, så det tager lang tid. Men jeg vil øve mig, indtil jeg bliver virkelig dygtig og hurtig.

Pas godt på jer selv. Kærlig hilsen Julius Nissen

Kære børn i 1.c

I dag er det d. 18. december. Det er virkelig en spændende dag. I dag skal Julemanden og alle hans rensdyr ud at afprøve Julemandens flotte kane. Vi har repareret, pudset og malet den hele december, og nu er den bare skinnende og fin. Klar til at blive fyldt med gaver til alle børn i hele verden.

Rensdyrene bor i stalden ved siden af Julemandens hus. Her har de hver en bås med dejlig halm, som de kan putte sig i efter en lang dag. Om dagen kommer de ud og får frisk luft. Ind imellem får vi nisser lov at ride en tur på rensdyrene. De kan godt lide en lang løbetur. De skal jo træne, så de kan flyve hele verden rundt - og det er altså en lang tur, kan jeg godt love jer.

I kender måske et af rensdyrene. Ham, der hedder Rudolf. Han er også Julemandens yndlingsrensdyr. De andre rensdyr hedder Springer, Danser, Smukke, Konge, Komet, Amor, Torden og Lyn. Men som jeg sagde, Rudolf er bare Julemandens favorit. Rudolf har en snude, som er helt speciel. Den er nemlig stor og rød. En aften, hvor Julemanden var ude med gaver, kunne han ikke finde vej, fordi det var frygteligt tåget. Han kunne slet ikke se noget. Men pludselig fik han øje på Rudolfs røde næse. Den lyste op i mørket, og Julemanden kunne bruge den som en lygte, så han kunne komme igennem tågen og ud med sine pakker. Det var virkelig en stor hjælp med Rudolfs røde tud. Siden dengang, har Rudolf altid fået lov at være den forreste, når alle rensdyrene blev spændt for og de skulle ud med gaverne.

Nå, Julemanden kalder på mig. Så er det nu, de skal afsted. Det skal jeg altså ud at se. Hyg jer rigtig meget.

Kærlig hilsen Julius Nissen.

Kære børn i 1.c

I dag er det d. 21. december, og jeg har haft en vidunderlig weekend. Jeg fik nemlig lov, som den eneste, til at hjælpe Juliane med at pynte juletræet. Det er simpelthen blevet SÅ flot. I ved jo, at vi fejrer Jesus fødselsdag, når vi holder jul. Dengang Jesus blev født i en stald i Bethlehem for mere end 2000 år siden, da kom tre hellige konger og besøgte ham i stalden. De havde gaver med, og de blev så glade for at se ham. Faktisk var de slet ikke konger i virkeligheden, men bare tre rige mænd. Man kaldte dem konger, fordi deres gaver var så kostbare, at næsten kun konger havde råd til at give så dyre gaver. De tre mænd hed Melchior, Balthazar og Kasper. De kom fra hver sin del af verden. Derfor fik Jesus betydning for mange mennesker over hele Jorden.

Se, i julesangen: "Nu' det jul igen" - synger vi: "...og julen varer li' til påske." Det passer ikke helt. Men julen varer faktisk i nogle uger. I gamle dage skulle man lade julepynten hænge lige indtil d. 6. januar. Det var en særlig dag, for den dag fejrede man de tre "konger," der besøgte Jesus julenat. Man kalder også dagen for "Helligtrekongers dag".

Og når det blev helligtrekongers dag, så var julen forbi, og så måtte man pille al julepynten ned. Da jeg var en yngre nisse, så spiste man "kongekage" på helligtrekongers dag. Det var noget wienerbrød, og man havde gemt en bønne i kagen. Den, som fik bønnen, var konge hele dagen. Altså ikke en rigtig konge, men man fik lov til at bestemme over hele familien hele dagen.

Nå... Nu har jeg altså ikke tid til at skrive mere. Julemanden kalder. Vi skal have de sidste gaver færdige, så han kan blive klar til d. 24., hvor han kommer og besøger jer.

Husk at være artige børn. Vær søde ved hinanden og ved jeres søskende. Også ved jeres lærere:-) Kærlig hilsen Julius Nissen.

Kære børn i 1.c

I dag er det d. 22. december. Og i dag får I juleferie. Tænk engang. Nu skal I bare hjem og hygge jer og vente på juleaften. Er I ikke bare helt vildt spændte? Jeg kan næsten ikke vente. Jeg har ønsket mig nye lygter til min hundeslæde, et par varme sokker, en ny grødske, sæbe med kanelduft og en ny nissehue. Den gamle er ved at være lidt slidt. Hvad mon I har ønsket jer i år?

Julemiddagen hos Julemanden og Juliane er altid så hyggelig. D. 24. december om aftenen har Julemanden jo travlt med at besøge alle børn i Danmark. I andre lande får børnene først gaver d. 25. december, så der er Julemanden også på tur med gaverne. Så hos Julemanden på Grønland holder vi først fri d. 26. december. Imens Julemanden flyver rundt med kane og rensdyr og deler gaver ud, så rydder Juliane og alle os nisser op efter en lang måned, hvor der var travlt med at lave gaver og pynt. Det hele skal gøres grundigt rent, inden Julemanden er tilbage. Så gør vi klar til vores egen julemiddag. I år skal jeg lave konfekt og småkager. Andre nisser skal dække det fine lange bord med Julianes smukke juledug, store lysestager og de fine tallerkner. Juliane er i køkkenet. Hun gør julemiddagen klar. Vi får både andesteg og flæskesteg. Andestegen står i Julianes store ovn hele dagen, og der dufter fantastisk i hele huset. Juliane laver også kartofler, både de hvide, som er kogte og de brune, som først er kogt, og så stegt med sukker og smør. Vi får rødkål og syltede græskar. Vi får tyttebærsyltetøj og franske kartofler. Juliane stiller altid de franske kartofler på radiatoren. Så bliver de lune, når vi skal spise dem. Jeg elsker at dyppe franske kartofler i brun sovs, inden jeg spiser dem. Til dessert får vi selvfølgelig Ris 'a la mande med kirsebærsovs. Julemanden har købt en stor mandelgave til den, der finder mandlen. Det plejer at være et lille rensdyr i marcipan, men hvem ved?

Jeg har endnu ikke været heldig at vinde en mandelgave. Sidste år var det Jussi, som fandt den. Han sad lige ved siden af mig. Og han fik et stort rensdyr af marcipan og chokolade. Jeg er ret vild med marcipan, så jeg håber, det er mig, der vinder i år. Når vi har spist al maden, skal vi alle sammen gå fire gange rundt om Julemandens gård. Juliane siger, at det er godt for fordøjelsen. Det betyder, at når man har spist rigtig meget mad, så trænger man lige til at bevæge sig lidt, så maden kommer godt ned i maven. Alle nisserne med Julemanden og Juliane forrest går så rundt om Julemandens gård, og SÅ sker det, vi alle har ventet på. Så skal der nemlig danses om juletræ. Julemanden har et kæmpestort træ inde i den store stue. Der er nemlig højt til loftet. Faktisk hele 6 meter højt, og juletræet med stjernen i toppen når helt op og rører loftsbrædderne. Vi holder i hånden og laver en rundkreds rundt om træet. Faktisk laver vi flere rundkredse om hinanden, for vi er ret mange nisser. Og så synger vi. Vi synger "Et barn er født i Bethlehem", og "Højt fra træets grønne top." Vi slutter altid af med at synge: "Nu er det jul igen og nu er det jul igen og julen varer lige til påske..." og så løber vi i en lang kæde rundt i hele Julemandens hus - ind i alle rummene. Når vi løber igennem Julemanden og Julianes soveværelse, så hopper vi alle sammen i sengen efter tur. Det må vi godt den ene gang om året. Og når vi er tilbage i den store stue, så skal der pakkes gaver op. Der er gaver til alle. Vi får 4 gaver hver. De små nisser får gaver først, for de er altid så utålmodige. Os ældre nisser kan godt vente lidt. Så det tager ret lang tid, før alle gaverne er pakket op. Så leger de små nisser med deres legetøj, og vi ældre nisser prøver lige om sokkerne passer eller om nissehuen er for stor. Til sidst går vi trætte i seng i vores sovesale, og så kan vi godt slappe af, indtil det bliver jul igen. Spørger I, hvad nisserne laver resten af året? Det er altså en hemmelighed, og jeg har lovet Julemanden, at jeg ikke siger noget til noget. Vi kan nemlig godt lide at være i fred, så vi kan samle kræfter til endnu en travl december. Men jeg kan godt afsløre en lille ting. Det er meget varmt, der hvor vi er, og man kan bade. Lyder det ikke pragtfuldt?

Nå.... Jeg håber, I får en god juleferie og en dejlig juleaften med mennesker, I holder af. Jeg skriver måske til næste jul. Kærlig hilsen Julius Nissen.